Foto Kortcentralen

Vägvisare på Högholmen

GAA

KOKS KOL

TEL. 20841

vägen till goda varor

går genom Stockmanns svängdörrar direkt till affärshusets 40-tal olika avdelningar med kvalitetsvaror i alla branscher och prislägen.

Stockmann

Ciceron till rätt inköpsställe!

När Ni behöver järnvaror, byggnadsmaterial, oljor, färger, husgeråd, glas, porslin, leksaker, sportartiklar, förnödenheter till bollspel, gåvoföremål m.m. — då är det förenligt med Eder egen fördel att välja RAKE till inköpsställe.

Känd för sina rikhaltiga urval och moderata pris.

RAKE OY

Helsingfors - Skillnaden
Telefon 25911 växel
Ett flertal filialer

1867 RAKE

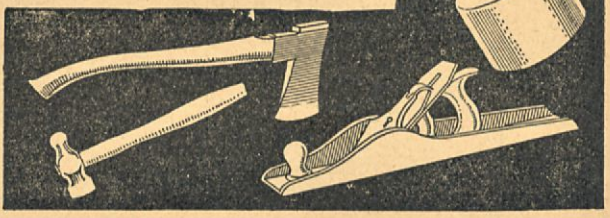

Förord

Högholmens Djurgård har sig anförtrodd en viktig kulturuppgift. Dess ändamål är att väcka kärlek till naturen, genom att giva åskådaren tillfälle att lära känna även sådana djurarter, som äro omöjliga att komma in på livet ute i naturen.

För att denna kulturuppgift skall lyckas är det nödvändigt för åskådaren att ha en vägvisare, med vars tillhjälp han lättare kan orientera sig bland Högholmens djur. Med detta mål för ögonen har denna vägvisare kommit till. Den tidigare publicerades för över tjugo år sedan på åtgärd av magister Rolf Palmgren. Vägvisaren innehåller förutom anvisningar för vistelsen och över promenaderna på holmen även korta uppgifter om djuren och deras liv. Vägvisarens allmänna karaktär gör att dessa uppgifter iklätts en rätt knapp form, i det de inskränka sig till en redogörelse över varje djurs mest karaktäristiska egenskaper. Endast enstaka exemplar bland Högholmens djur hava här blivit närmare beaktade.

Helsingfors stads fastighetsnämnd har åt undertecknade överlåtit rättigheten till publikation av andra upplagan av denna vägvisare.

Helsingfors den 3 maj 1934.

V. A. Korvenkontio. *Lauri Saariaho.*

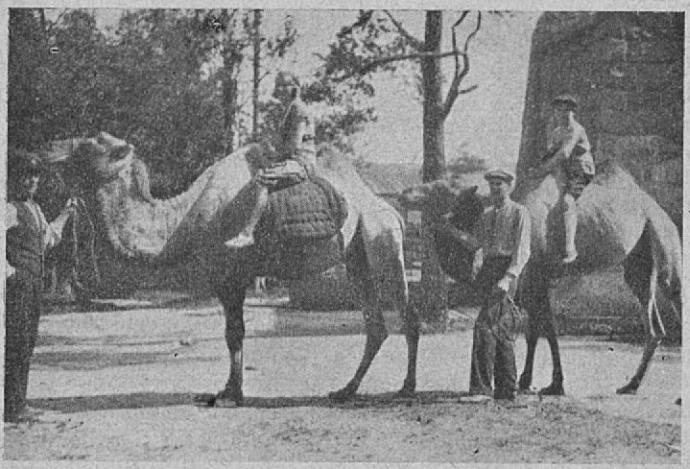

Kamelerna på promenad.

Inledning

Högholmen är en cirka 20 ha stor klippig holme öster om Helsingfors, 1 km. från Norra Hamnens innersta del. Båtfärden därifrån räcker 6—7 minuter, en promenad över isen om vintern längs upp-plogad väg en fjärdedels timme.

Namnet Högholmen är känt över hela landet och t.o.m. utom dess gränser. Dess rykte grundar sig därpå att vårt lands enda offentliga djurgård och samtidigt den nordligaste på hela jordklotet är belägen här.

Förädlad av människohand har Högholmen blivit en verklig pärla i huvudstadens omgivningar. Speciellt under sommarens helgdagar strömma dit tusenhövdade skaror av huvudstadsbor, och få landsbor eller turister, som besöka vår huvudstad, försumma att besöka denna holme.

Helsingfors Utskänkningsaktiebolag arrenderade holmen 1882 för att där grundlägga en verklig folkpark. Redan därförinnan hade holmen varit en omtyckt rekreationsort för vissa samhällslager. Ordningen på holmen lämnade dock mycket övrigt att önska. Dåliga element började favorisera densamma och snart hörde dryckenskap och slagsmål till ordningen för dagen. På åtgärd av bolaget ställdes livet på holmen under kontroll och inom kort återinträdde ordning och frid. Vid denna tidpunkt började man även förädla naturen. Tusentals lass lös jord och gödselämnen släpades till dalsänkan, som löper tvärs över holmen. I denna planterades inhemska och utländska träd och buskar. Sålunda skapades en yppig oas mitt bland klipporna.

Vägar byggdes och hus uppfördes, bl.a. den nuvarande restaurangen, vilken sedermera ombyggts.

År 1888 beslöts på förslag av styrelseledamoten, löjtnant Aug. Fabritius skrida till åtgärder för grundläggandet av en djurgård på holmen. Enligt programmet skulle djurbeståndet huvudsakligen utgöras av arter, som leva i kallare klimat, främst representanter för den inhemska faunan, vilka kunde förutsättas trivas med klimatet och övriga förhållanden på holmen. I bolagets hägn, underhållen med dess vinstmedel utvecklades Högholmen och dess djurpark småningom till en av stadens mest omtyckta rekreationsplatser och största sevärdheter. Det målmedvetna arbetet för inrättningens vidare utveckling fortsattes 1910 under ledning av dess dåvarande intendent, magister Rolf Palmgren. Detta arbete fortsattes oförtrutet även sedan holmen år 1919 övergått i stadens vård.

Ledningen för holmen och dess djurpark har föresatt sig att såvitt möjligt fortsättningsvis utveckla densamma, på det att den bättre och mångsidigare än förut måtte fylla sin huvuduppgift, att i breda samhällslager sprida kunskap om djuren samt erbjuda rekreation i nära umgänge med naturen och lära människorna att älska och vårda denna.

ORDNINGSREGLER

Högholmens djurgård öppenhålles för allmänheten från kl. 10 till solnedgången. Vid tiden för öppet vatten böra de besökande avlägsna sig från holmen senast då den sista ångbåten enligt tidtabellen avgår till staden.

Holmens huvudbrygga må anlöpas endast av de regelbunden trafik upprätthållande ångbåtarna, och även annars bör vid angörandet av båtar eventuellt meddelade specialanvisningar iakttagas.

Hundar få under ingen årstid medföras till holmen.

Att oroa, reta och misshandla djuren är strängt förbjudet. Vid utfodring av djuren böra utfärdade bestämmelser ovillkorligen iakttagas.

Å holmen bör iakttagas snygghet och god sed; att där uppträda störande eller berusad är förbjudet.

Att plocka blommor och avbryta kvistar, att nedtrampa planteringar och de kringgärdade gräslindorna samt att å dem utlägga eller på trädens grenar upphänga kläder är förbjudet.

Att simma och uppträda i simdräkt är tillåtet endast på härför anvisade platser.

Uppgörandet av eld är tillåtet endast å primuskök. Envar må försiktigt handskas med eld och glödande föremål. Anordnande av offentliga sammankomster och nöjen, uppställande av tält, mångleri, utdelande av reklamblad, allt slags spel på penningar o.a. dyl. är förbjudet.

Förbjudet är att kasta papper, matrester o.a. dyl. i burarna, på gångarna, på gräslindorna eller i havet. För detta ändamål böra å holmen uppsatta papperskorgar eller förefintliga sophögar användas.

Allmänheten bedes inlämna hittegods till parkavdelningens tillsyningsman, hos vilken även borttappade föremål kunna efterfrågas.

För erhållande av den första hjälpen bedes allmänheten vända sig till djurgårdens fodermästare eller parkavdelningens tillsyningsman.

Den, som ej iakttager bestämmelserna i dessa ordningsregler, avlägsnas från holmen. För skadegörelse och okynne befordras den skyldige till ansvar.

Högholmens personal är skyldig att övervaka ordningen och säkerheten å holmen, och böra av densamma meddelade föreskrifter ovillkorligen iakttagas.

Eventuella klagomål kunna framställas samt förfrågningar göras å holmen hos intendenten för djurgården eller hos disponenten för folkparkerna.

Åktur med åsna.

Meddelanden för allmänheten

AKVARIEBYGGNADEN på holmen öppenhålles för allmänheten fr.o.m. den 1 maj till slutet av september alla dagar kl. 13—17. Inträde avgiftsfritt.

UTSIKTSTORNET öppenhålles vid vackert väder fr.o.m. den 15 maj till den 15 september kl. 11.30—21. Inträde 1 mk.

MINERALIESAMLINGEN kan beses alla dagar från den 15 maj till den 15 september kl. 13—15 och 17—19. Inträde avgiftsfritt.

SIMINRÄTTNINGEN och plagen äro öppna under simsäsongen alla dagar kl. 10—20.

I RESTAURANGEN äger servering rum från början av maj till slutet av september från kl. 10 till sista båtens avgång. Restaurangen har fullständiga utskänkningsrättigheter av första klass.

RITT å ÅSNA och ÅKTURER med ÅSNOR anordnas mellan den 1 maj och 1 november alla helgdagar vid vackert väder kl. 11.30—17.30 samt vardagar beroende av väderlek och efterfrågan. Start från centralplanen. Avgift 1 mark för åktur och 2 mark för ridtur per barn och varv.

KAMELRITT anordnas likaledes för såväl vuxna som barn alla helgdagar kl. 11.30—17.30 sedan kamelernas hårfällningstid upphört i slutet av juni. Om vardagar efter behov. Avgift för en ryttare 3 mark, för två barn 4 mark och för en vuxen och ett barn 5 mark.

LEJONEN matas varje dag kl. 16.15, då de befinna sig i buren i det fria.

SNABBFOTON tagas vid båtbryggan och vid mindre björnborgen. Bilder med kamelerna eller åsnorna kunna även tagas.

BILDPOSTKORT föreställande djuren på holmen erhållas i kioskerna, i utsiktstornet, i mineraliesamlingen m.m.

DRICKSVATTEN erhålles invid båtbryggan, vid rovfågelburen samt vid akvariet.

AVTRÄDEN finnas flerstädes på holmen (de hittas lätt på kartan).

Om helgdagarna finnes möjlighet till ÖVERFÄRD per båt till Blåbärslandet. Båten avgår från bryggan invid intendentens bostad. Avgift 1 mark per person.

Föreskrifter för matande av djuren

Ett av djurgårdens besökare synnerligen omtyckt nöje är att mata djuren, varvid ett ypperligt tillfälle erbjudes att sällskapa med dessa. Härvid bör dock observeras följande:

Olämplig och alltför riklig föda kan lätt bli farlig för djurens hälsa. För detta ändamål finnas framsatta tavlor med förbud att mata vissa djur. Detta gäller främst hjortdjuren, i vars tarmsystem vanligt rågbröd kan åstadkomma livsfarliga störingar.

Illafarna brödbitar må icke givas något av djuren, likaså bör man icke giva dem gamla ostkanter, korvrester, appelsinskal m.m. Socker skall ges sparsamt, choklad helst inte alls. Det är fullständigt meningslöst att kasta sådana läckerbitar åt utpräglade köttätare, såsom lejonet, lon o.s.v. De åstadkomma blott oordning. Trädgrenar och

kvistar bör man icke heller räcka åt djuren och överhuvudtaget ingenting, vars duglighet som föda kan betvivlas.

Färska frukter, morötter, sallat och jordnötter äro omtyckta och hälsosamma för de flesta växtätare och till och med för en del rovdjur, såsom björnar, tvättbjörnar och grävlingar. Av olika brödsorter äro speciellt vattenkringlor lämpliga.

Allmänheten må icke mata djuren med annan animalisk föda än på sin höjd med färsk strömming, som lämpar sig för måsdammens invånare och dessutom för de flesta rovdjuren, ävensom med färska ägg (lämpligt för rovdjur och apor).

Mat för djuren erhålles i kioskerna på holmen.

Slutligen bör man icke sätta tro till den allmänna missuppfattningen, att djuren icke få tillräckligt mat av sina skötare. Större är faran för att djuren föräta sig. Speciellt om söndagar, då mycket folk besöker holmen, kunna vissa djur äta för mycket och taga skada därav.

Akvariet

Denna avdelning av Högholmens djurpark är i sitt slag synnerligen anspråkslös. Det hus, vari akvariet är inrymt, uppfördes ursprungligen för helt andra ändamål, nämligen till arbetstuga. Den skriande utrymmesbristen i akvariet omöjliggör all nyanskaffning. Om helgdagarna råder där stor trängsel, varför det är klokast att besöka denna inrättning en vardag då man i lugn kan studera akvariets invånare.

I inrättningen finnas utom egentliga akvarier med guldfiskar och andra fiskar vissa kräldjur, såsom sköldpaddor, ormar, bl.a. en jätteorm, inhemska småfåglar samt framförallt en samling papegojor och andra utländska burfåglar. Dessutom förvaras där en uppstoppad myskoxe, som tidigare levat på Högholmen.

Mineraliesamlingen

Detta lilla museum kallat "Mineralia" utgör en särskild liten inrättning på Högholmen. Det är beläget på den ståtliga höjden söder om ångbåtsbryggan och inrymd i en före detta läskdryckspaviljong.

Grunden till denna samling, vilken omfattar representativa prov på inhemska bergarter, olika slag av malm och andra nyttiga mineralier samt förädlade produkter av dessa, utgör en samling, som donerats till Högholmen av framlidne bergsingeniören dr O. Trüstedt. Den har sedermera kompletterats och ordnats av dr A. Laitakari. Samlingen omfattar även inhemsk geologisk och mineralogisk litteratur, som står den intresserade till förfogande. På gräsplanen nedanför "Mineralieberget" finnas endel större bergartsprov. Folkhumorn har givit platsen ifråga namnet "djurens begravningsplats".

En rundvandring på holmen

Om man inom en begränsad tidrymd vill göra en rundvandring på holmen är det bäst att förfara systematiskt. Rätt ansenliga omvägar kunna visserligen icke undvikas, emedan terrängförhållandena nödvändiggjort spridd placering av burar och inhägnader. I handboken återfinnes en karta, där en med rött utmärkt rundvandring rekommenderas. Numrorna i kartans marginal ange de olika sevärdheterna.

Den planerade rundvandringen börjar vid isbjörnborgen (1), som är belägen vid stranden till vänster om ankomstbryggan. Därifrån går man rakt uppför sluttningen till den större björnborgen (2), som är den gamla björnen "Tassus" vistelseort. Efter en avstickare till den strax på höger hand liggande får- och getkätten (3) förflyttar man sig till platån ovanom björnslottet och därifrån längs vägen över den högsta bergknallen på holmen, varvid bisam- och illerburarna (4, 5) bliva till vänster samt måsdammen (6) — vilken även inrymmer andra sjöfåglar — och den s.k. övre utterburen till höger (7). Längre fram till vänster är holmens vattenborg av granit belägen (8), vilken samtidigt tjänstgör som utsiktstorn. Ett besök i detta torn lönar mödan. Härefter fortsättes vandringen nedför sluttningen till rengården samt vidare förbi silver- och blårävsburarna (11, 12) till huvudvägen, som går runt holmen. Härifrån stiga vi ned till sälburen (13) vid stranden, varefter vi vända åt höger och följa strandvägen runt intendentens boningshus. Härefter fortsättes vandringen åter uppför höjden till mindre björnborgen (15) samt varg- och fjällrävsburarna (16, 17), som ligga till höger om detta. Vid dessa burar vända vi helt om, varefter vi styra stegen förbi kiosken och bergknallen till den stora rovfågelvoliären (18). På den öppna platsen till höger om denna voliär finnas ap-pelarna (19), varest markattor förevisas, om lämplig väderlek råder. Ovanför dessa finnes den s.k. fasanburen (20), i vars olika avdelningar även finnas påfåglar, harar och en lodjursunge. Sedan vi dröjt kvar en stund vid den höga järvburen (21), kaningården (23) och rävburen (24) bese vi den stora örnburen (22) och stanna slutligen invid den provisoriska lejonburen (25) på den öppna platsen framför restaurangen. Härifrån begiva vi oss bakom örnburen, förbi den lilla trädgården (26) till akvariebyggnaden (27). I denna del av holmen vistas de fåglar, tranor, storkar, kalkoner, påfåglar och pärlhöns, som få vandra fritt.

Från akvariet fortsättes vandringen till de bakom densamma befintliga apburarna (28). Följande etapp går mellan kryddgårdsområdet och trädgårdsmästarbostället (29, 30) till vattenfågelinhägnaden (31, 32) vid stranden; denna inrymmer svanar, pelikaner, flamingos, gäss och ankor. Strax invid denna damm finnes i ett hörn sjöfågelhuset (33), utterburen (34) och något högre upp grävlings- och pumaburarna (35, 36).

Vi befinna oss nu på östra sidan av holmen i en dalsänka, där lummiga lövträd kasta mörka skuggor i motsats till klippterrängen annorstädes på holmen. Vi stiga uppför vägen till centralplatsen, passera den halvmånformiga buren, där amerikanska grävlingar bo (37), piggsvinsburen (38) samt marsvinens, kaninernas och en del små rovdjurs bur (41). Till höger befinna sig jaktfasanernas (39) och tvättbjörnens (40) stora burar. Här taga vi av åt vänster och stiga mellan vattenbuffelinhägnaden (42) och inhägnaden för älgarna (43, 44, 47) uppför berget, varest till höger ligger en lång byggnad, förra kägelbanan, vilken numera användes till lagerbyggnad.

Till vänster synes en stor stockinhägnad (45), som bebos av bisonoxen, en av holmens huvudsevärdheter. På återvägen kringgå vi den inhägnad (46), som befinner sig på övre sidan om nämnda kägelbana. I denna inhägnad befinna sig numera mufflonfår. Sedan vi besett dovhjortarna på vägen ned till dalsänkan begiva vi oss till restaurangen (48), som befinner sig på centralplatsen.

Här, bland blommorna ute i det fria eller i caféet kan man lämpligen intaga förfriskningar eller en måltid. På centralplatsen tilldraga sig fyra amerikanska tujaträd uppmärksamhet. Barnens åkturer och ridturer på åsnornas rygg ha sin speciella charm både för de små ryttarna själva och för deras äldre åskådare.

Efter vilopausen styra vi stegen förbi lejonburen till ekorrburen (51) samt vidare ned förbi den malajiska björnens bur (52), inhägnaden för en fastkedjad varg (53) och fårkättan till lodjursburen (55). Här vända vi av åt vänster och gå över huvudvägen från ånghåtsbryggan till den lilla dalsänka, där kenguru- och kamelburarna samt den stora buren för skogsfågel befinna sig (56, 57, 58). I den sistnämnda befinna sig även sjöfåglar. Här börjar kamelritten om söndagarna.

Härmed hava vi besett alla holmens sevärdheter bland djuren. Återstå blott få platser värda att besöka. Av dessa må nämnas främst utsiktstornet (59). Från detta torn har man en överraskande mångsidig utsikt över staden och de närmaste omgivningarna österom densamma. Från utsiktstornet gå vi ned längs vägen till holmens östra del, där den egentliga folkparken och sandplagen äro belägna.

Sedan vi eventuellt rekreerat oss med ett bad begiva vi oss längs vägen, som leder utmed holmens sydsluttning till den höga klacken invid ånghåtsbryggan. Där befinner sig holmens mineraliesamling. På detta berg kan man njuta av den härliga utsikten medan man inväntar nästa båttur till staden.

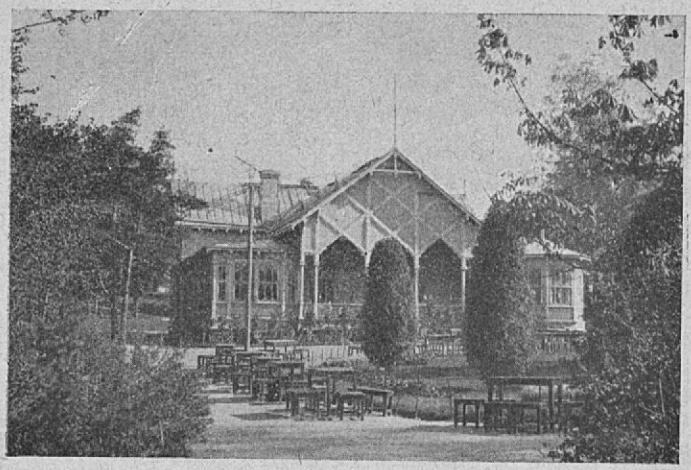

Högholmens restaurang. Foto Kortcentralen.

Systematisk överblick av djurbestånd i Högholmens djurgård

I överensstämmelse med sina grundprinciper är Högholmens djurgård främst avsedd att giva en bild av vårt lands fauna, men samtidigt representerar den ett större område, nämligen det palearktiska, som omfattar hela Europa och Asien — med undantag av Indien — samt Afrika norrom Sahara.

På senaste tid har djurgårdens program utvidgats att omfatta även det nearktiska områdets, d.v.s. Nord-Amerikas djurvärld. Denna åtgärd har fullt fog för sig, emedan Nord-Amerikas däggdjur med sina "vikarierande" arter uppvisa en slående överensstämmelse med Gamla Världen.

Då Högholmens djurgård är världens nordligaste bör den naturligtvis även representera den arktiska faunan och djurvärlden i Norra Ishavet, vid dess kuster och på dess öde öar. Härvidlag finnas ännu stora brister att avhjälpa. En stor del av djuren från dessa områden vistas utomhus året om och kunna således beses även om vintern. Andra, så exempelvis de inhemska hökarna, måste vintertid hållas inomhus; vissa arter ligga en del av vintern i dvala.

Avsaknaden av lämpliga burar o.s.v. omöjliggör tillsvidare för Högholmen att härbärgera alltför många representanter för de varmare luftstreckens fauna. En del av dem, exempelvis malajbjörnen och påfågeln, hava visat sig icke lida av våra vintrars köld, ehuru de vistas utomhus. Nedan följer en systematisk översikt av Högholmens djurbestånd för närvarande, som dock icke är fullständig. Dessutom inträffa allt som oftast smärre förändringar. Numrorna, som återfinnas vid varje namn, ange motsvarande nummer vid resp. bur eller inhägnad.

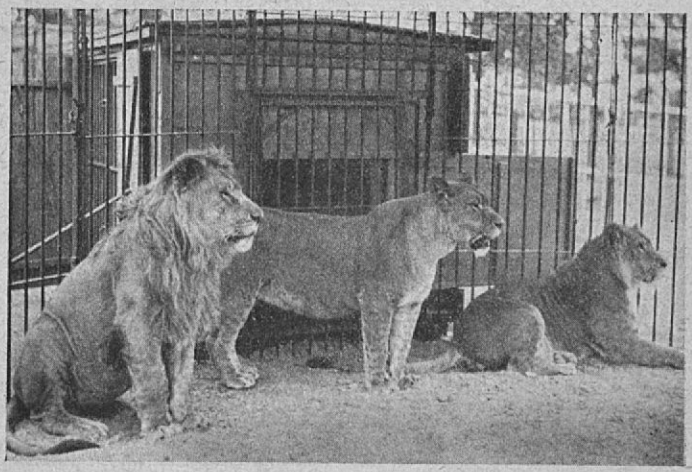

"Leo" jämte följeslagare sola sig. Foto A. Pietinen.

DÄGGDJUR

Apor

På Högholmen finnas blott s.k. östapor, markattor och makaker.

Markattorna äro små, långsvansade, livliga apor med kort nos. Förekomma i Afrikas skogar. Klättra och hoppa skickligt i träd. Markattorna äro sällskapliga och anföras, då de uppträda i flock, av en ledare. De livnära sig av olika frukter och växter, vilka de förvara i sina kindpåsar, men förtära även fågelägg och smådjur. Markattorna äro mycket hatade av infödingarna, emedan de företaga plundringståg till odlingarna. Av markattor finnas ca 20 olika arter. Följande äro representerade på Högholmen:

1. GRÖNAPA — *Cercopithecus sabaeus.* Ryggen grågrön. Förekommer i öppen terräng i Väst-Afrika. Positivspelarnas vanligaste följeslagare.
2. HALSBANDMARKATTAN — *Cercopithecus aethiops.* En synnerligen vacker markatta. Mörkgrå med ljus hals och nacke. Hjässan rostbrun. Väst-Afrika.

Makakerna äro kraftigare byggda än markattorna. Deras nos är mera utskjutande. Svansens längd varierar. Åtta arter finnas, av dem en afrikansk och sju asiatiska.

3. BUNDER eller RESUSAPAN — *Macacus rhesus.* En gulbrun art med grannröda sittvalkar. Hemmahörande i Indien, Himalayabergen. Dyrkas som halvhelig. Även denna apa är ett skadedjur som plundrar infödingarnas odlingar. Läraktig, men blir på gamla dagar arg och farlig.
4. ALLMÄN MAKAK — *Macacus cynomolgus.* Hemland Indien.

Rovdjur

Kattdjur

5. LON — *Lynx lynx.* Vårt lands enda vilda kattart. Dödar får och harar, som utgöra detta blodtörstiga djurs mest omtyckta byte. Förekommer numera huvudsakligen endast i norra och östra Finlands ödemarker. Saknas i Lappland. Högholmens unga lo "Misse" kom genom sin mors plötsliga död som nyfödd (i juli 1932) i en vanlig huskatts vård och är fortfarande dess burkamrat.
6. LEJONET — *Felis leo,* djurens konung. Hanen ståtar med en mörk man. Egentligen hemma på de afrikanska savannerna, farlig för alla större växtätare, antiloper, zebror m.fl. människans husdjur inberäknade, vissa individer t.o.m. för människan. Högholmens lejon äro halvvuxna, det yngsta, hanlejonet "Leo" föddes i Finland i augusti 1931. De andra äro ungefär ett halft år äldre. Leo skänktes till Högholmen av herr Konrad, ägare till en tschekoslovakisk cirkus, som gästade landet. De äldre lejonen, av vilka det ena torde vara tvåkönat (hermafrodit), köptes av samma cirkus.
7. PUMA — *Felis concolor.* Ett enfärgat amerikanskt kattdjur, klättrar i träd och ansätter främst mindre, värnlösa djur.

Mårddjur

8. SKOGSMÅRDEN — *Martes abietum.* Denna utmärkta klättrare är ekorrens dödsfiende. I Finland förekommer skogsmården såväl i söder som i Lappland, ehuru rätt sällsynt. Våra skogars ädlaste pälsdjur. Fridlyst.
9. HERMELINEN — *Mustela erminea.* Finlands och hela norra halvklotets allmännaste rovdjur. Byter färg; om sommaren är den brun på ryggsidan, om vintern vit; svansspetsen året om svart. Anfaller och utrotar möss, sorkar och fåglar, men angriper stundom även harar. Ett värdefulla pälsdjur.
10. ILLERN — *Foetorius putorius.* Till vårt land har detta djur invandrat österifrån under de senaste årtiondena. Numera är illern allmän i en stor del av södra och mellersta Finland. Föredrager bebodda trakter och trives till och med i städerna. Utrotar råttor, dödar höns och stjäl kött från köttupplag. Pälsdjur.
11. FLODILLERN eller MÄNKEN — *Vison lutreola.* Vistas i närheten av vattendrag och hämtar främst ur dessa sin föda, vilken utgöres av fiskar och grodor. Flodillern finnes icke i Skandinavien. Hos oss förekommer den ända till Kemi i norr. Pälsdjur.
12. JÄRVEN — *Gulo luscus.* Ett kraftigt byggt, glupskt och farligt rovdjur, blint hatat av alla renägare. Numera finnes järven blott i norra Finland och i Lappland, tidigare förekom den även i landets södra delar.
13. UTTERN — *Lutra lutra.* Ett smidigt vattendjur med styv svans. Fiskätare. Förekommer vid stränder av insjöar och vid havstränder från södra Finland till Lappland. Ett värdefullt pälsdjur. Numera rätt sällsynt.
14. GRÄVLINGEN — *Meles meles.* En lågfotad hälgångare. Ett allätande, grävande och bökande djur. Rätt allmänt i södra Finlands hagmarker. Av håren tillverkas penslar.
15. AMERIKANSKA GRÄVLINGEN — *Taxidea taxus.* Amerikansk art. Ett djur, som lever mycket under jorden och är en utmärkt grävare. Allmänt på de nordamerikanska prärierna. Pälsdjur.
16. SKUNKEN eller STINKDJURET — *Chincha mephitis.* Amerikanskt mårddjur, känt för sin goda päls och för sitt luktvapen.

Hunddjur

17. VARGEN — *Canis lupus.* Europas farligaste och mest glupska rovdjur, allmännast i Ryssland, finnes detsamma i Finland numera blott i Karelens ödemarker norrom Ladoga samt i Lappland. Vargen springer snabbt och uthålligt och kan stundom förvilla sig långt in i västra Finland. Om sommaren håller sig vargen långt borta från människoboningar, om vintern vågar den sig jagande i rätt stora flockar och spridande skräck och fasa till dessas omedelbara närhet. I Finland äro de stora vargåren 1881—1882 ännu i färskt minne, då vargarna strövade omkring i flockar i Sydvästfinlands tätast befolkade trakter, uppenbarade sig på lantgårdarnas gårdsplaner, därifrån de snappade bort hundar och barn. Sålunda åto de enbart i trakten av Åbo 22 barn. I skogen livnär sig vargen huvudsakligen av harar. Den s.k. varghunden, som är en korsning mellan varg och hund, är en god gårdsvakt. Högholmens "Rusi" är en renrasig varg. Den är född i Leipzigs zoologiska trädgård och har tjänstgjort som gårdsvakt på Domarby gård i Helsinge. Till Högholmen har den donerats av konsul J. Kavaleff.

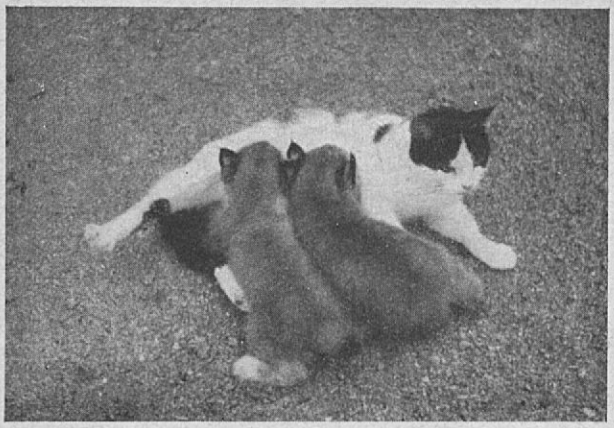

Familjeidyll. Lodjursungarna med katten, som varit i mors ställe, 1932. — Foto V. Setälä.

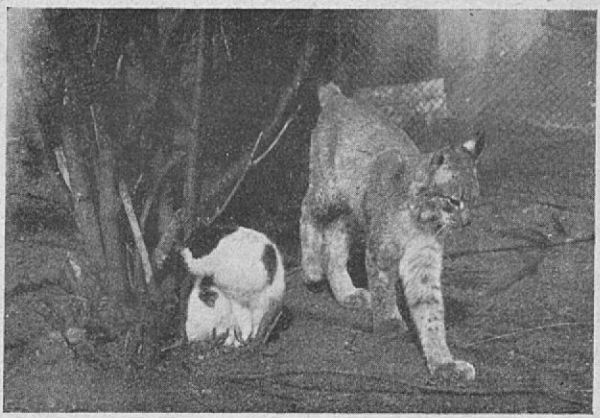

"Misse" och "lillemor" ett år senare. — Foto V. Lehtonen.

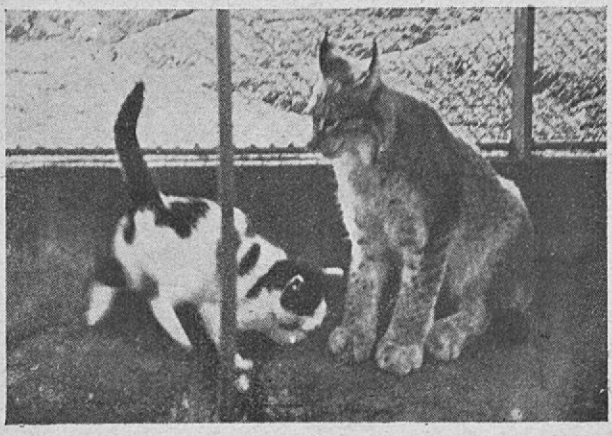

Vännerna fotograferade 1934. — Foto V. Lehtonen.

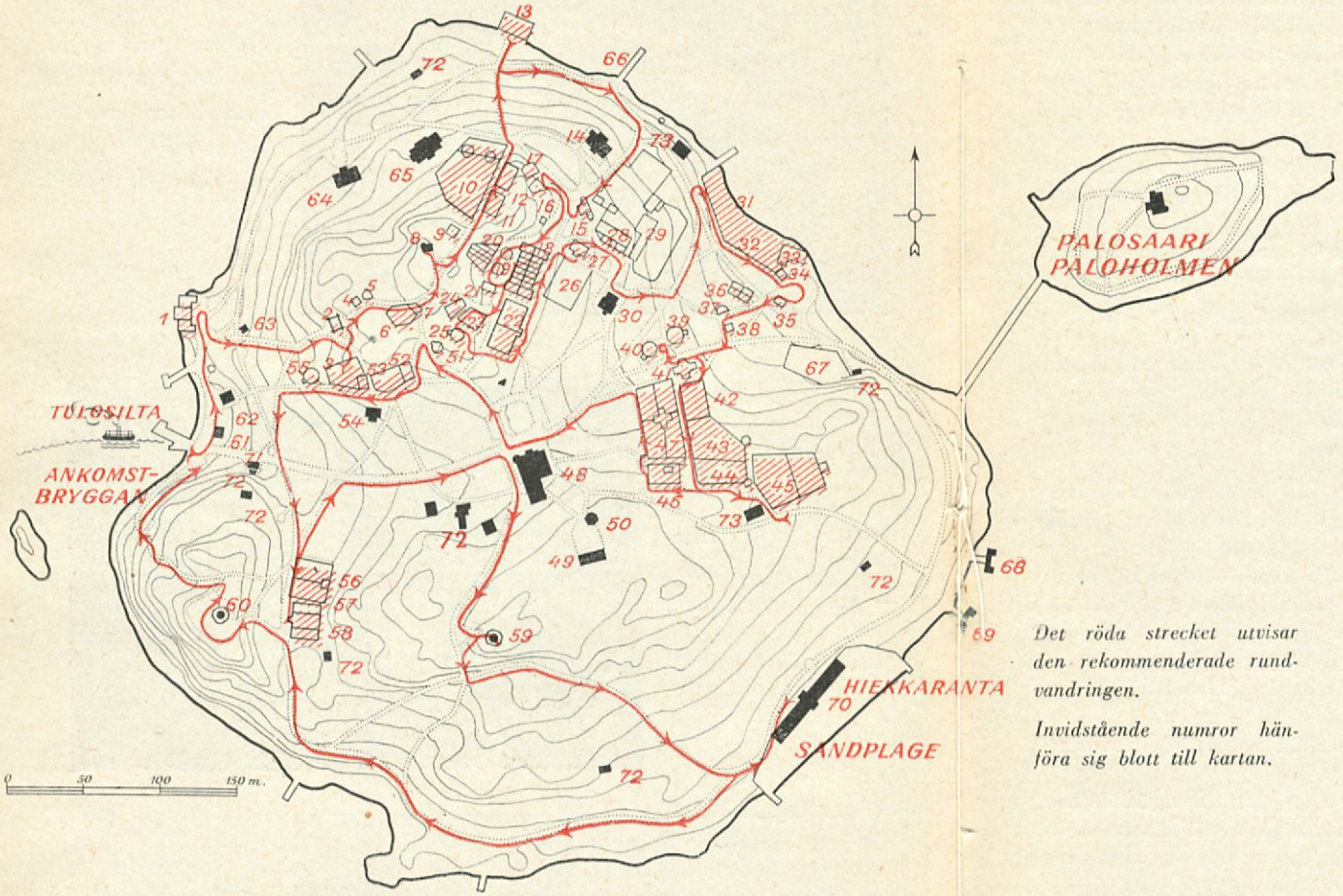

Karta över Högholmen

De med rött streckade områdena beteckna djurburar, inhägnader och byggnader för djur, de svartfärgade andra byggnader

Det röda strecket utvisar den rekommenderade rundvandringen.

Invidstående numror hänföra sig blott till kartan.

1. Isbjörnborgen.
2. Större landbjörnborgen.
3. Får- och getkätten.
4. Bisamburen.
5. Flodillerburen.
6. Måsdammen.
7. Övre utterburen.
8. Vattenborgen.
9. Isoleringsbur.
10. Rengården.
11. Silverrävburen.
12. Blårävburen.
13. Sälburen.
14. Intendentens bostad.
15. Mindre björnborgen.
16. Vargburen.
17. Fjällrävburen.
18. Hök- och ugglevolieren.
19. Aphuset.
20. Fasanburen. Påfåglar, harar, lo och katt.
21. Järvburen.
22. Örnburarna.
23. Kaningården.
24. Rävburen.
25. Lejonburen.
26. Trädgården.
27. Akvariebyggnaden.
28. Apburarna.
29. Ekonomiebyggnader, växthus.
30. Trädgårdsmästarboställe.
31. Svandammen.
32. Sjöfågeldammen.
33. Sjöfågelhuset.
34. Utterburen.
35. Pumaburen.
36. Grävlingsburen.
37. Amerikanska grävlingen.
38. Piggsvinsburen.
39. Fasanburen.
40. Tvättbjörnburen.
41. Mindre rovdjur.
42. Indisk buffel.
43. Nedre älggården.
44. Övre älggården.
45. Bisongården.
46. Mufflonfår.
47. Hjortdjur.
48. Restaurangen.
49. Café Borgåbacken.
50. Musikpaviljongen.
51. Ekorrburen.
52. Malajbjörnen.
53. Varginhägnaden.
54. Fodermästarens bostad.
55. Loburen.
56. Kenguruinhägnaden.
57. Kamelinhägnaden.
58. Skogsfågelburen.
59. Utsiktstornet.
60. Mineraliesamling.
61. Strandkiosken.
62. Badstubyggnad.
63. Kiosk.
64. Holmvaktens bostad.
65. Djurvårdarbostaden.
66. Båtbrygga. Överfärd till Blåbärslandet.
67. Avstjälpningsplats.
68. Simhus för kvinnor.
69. Simhus för män.
70. Plagens avklädningsrum.
71. Strandpaviljongen.
72. Avträden.
73. Foderförråd.

18. RÄVEN — *Vulpes vulpes.* Folksagornas allom bekanta, sluga Michel Räv. Utrotar små gnagare och beskattar skogarnas bestånd av vilt. Räven förekommer rätt allmänt i hela landet från södra Finland till Lappland, rikligt i bebodda trakter. En del rävar, som omhändertagits av människor, förlora det mesta av sin medfödda misstänksamhet. Ett exempel härpå är Högholmens hanräv "Tuija", vilken är lika tam som en hund. Redan på långt håll hälsar den bekanta med en glad svansviftning, tar förtroendefullt emot en läckerbit utan att försöka bita givaren i handen och kastar sig sedan på rygg i vänta på att bli skrapad.
19. SILVERRÄVEN — *Vulpes vulpes argentatus.* En färgvarietet av vanlig räv. Sällsynt i naturen. Påträffas i de nordligaste delarna av de områden, där skogsräven förekommer. Ett dyrbart pälsdjur. Uppfödes i rävfarmer.
20. FJÄLLRÄVEN — *Vulpes lagopus.* En liten rävart, som förekommer högt uppe i norr. Om vintern vit, om sommaren på ryggsidan gråsvart. Fjällräven livnär sig huvudsakligen av lemlar, sorkar och kadaver. Förekommer i trakterna kring Ishavet samt sparsamt i Lappland. Pälsdjur. Fridlyst.
21. BLÄRÄVEN — *Vulpes lagopus cinereofuscus.* Färgvarietet av föregående art och med samma geografiska utbredning. Värdefullt pälsdjur. Fridlyst.

Björnar

22. LANTBJÖRN — *Ursus arctos.* Europas största rovdjur. I Finland förekommer lantbjörnen numera blott i Gränskarelen och i norra Finland. På senaste tid har björnen visat tendens till ökning. En fridsam, alltätande hälgångare, snål för sötsaker. Om björnen dock får smak för kött kan den bli rätt farlig för boskapen. Björnen tillbringar vintern i dvala, hanen i en grop under en fallen gran och honan under en rishög, där hon även i januari—februari föder 1—3 ungar. Björnungarna äro mycket lekfulla och höra till Högholmens trevligaste sevärdheter. En del björnar föröka sig obehindrat i fångenskap. Högholmens nuvarande björnpar Eljas och Maija ha dock tillsvidare icke fått några ungar.
23. MALAJISK BJÖRN — *Ursus malayanus.* En saktlig fruktätare, hemma i Bortre Indien. Tål väl vårt vinterklimat utomhus.
24. ISBJÖRN — *Ursus maritimus.* Norra Ishavets och de vida snöfältens vitpälsade härskare. Ett slugt och farligt rovdjur, som livnär sig huvudsakligen av säl. Ehuru isbjörnen hör hemma i ett ännu kallare klimat än vårt, förstår den att njuta av sommarens solsken.
25. TVÄTTBJÖRNEN — *Procyon lotor.* Amerikansk halvbjörn, som icke går längre upp mot norr än till södra Kanada. Ett klättrande, alltätande nattdjur. Faller i kallt klimat i vinterdvala. Ett viktigt pälsdjur. Lätt att tämja. Har fått sitt namn av sin vana att tvätta maten före förtärandet.
26. NÄSBJÖRNEN — *Nasua narica.* Ett argsinnt dagdjur, som lever i träd. Tillhör halvbjörnarna och är hemma i det tropiska Syd-Amerika.

Sälar

27. RINGLADE SÄLEN eller VIKAREN — *Phoca phoetida.* Allmän i Östersjön. Förekommer även som relikt från en havsperiod efter istiden i saltlösa insjöar. Man sär-

skiljer sålunda tvenne något avvikande former, Ladogasälen och Saimasälen. Allmännast är sälen i Ishavet. Ringlade sälen har kort nos och är mindre än gråsälen. Pälsen är mönstrad med ljusa ringar på mörk botten.

28. GRÅSÄLEN — *Halichoerus grypus.* Grå med svarta fläckor, nosen lång. Blir större än föregående, ända till 2 m. lång. Förekommer i Östersjön och i Norra Ishavet.

Gnagare

29. FLYGEKORREN — *Pteromys volans.* Ett nattdjur med grå päls. Svävar tiotal meter från träd till träd med tillhjälp av sin flyghud. En ostlig art som saknas i Skandinavien, men är allmän i södra och mellersta Finlands blandskogar.
30. EKORREN — *Sciurus vulgaris.* Barrskogarnas allom bekanta invånare.
31. BISAMRÅTTAN — *Fiber zibethicus.* En stor nordamerikansk sorkart. Vattendjur. Ett av jordens viktigaste pälsdjur. Införd till Finland i och för pälsproduktion 1922 och numera fullständigt hemmastadd här. Huvudnäring vattenväxter.
32. SNÖHAREN — *Lepus timidus.* Ett mycket bekant djur. Om sommaren gråbrunt, om vintern vitt. Öronspetsarna svarta. Allmänt från södra Finland till Lappland.
33. FÄLTHAREN — *Lepus europaeus.* Brun rygg året om. Till vårt land har denna art under de senaste decennierna kommit från öster. Mångenstädes inplanterad. Håller till på odlade marker, skadlig för fruktträd. Allmän i stora delar av södra och mellersta Finland.
34. KANINEN — *Oryctolagus cuniculus.* Förekommer vild i Mellan- och Syd-Europa. Har i århundraden hållits som husdjur för köttets och pälsens skull. På senaste tid ha flere nya pälskaninraser blivit framalstrade, exempelvis chinchilla-, havanna- och rexkaninen. Införd till Australien och där vorden en landsplåga.
35. PIGGSVINET — *Hystrix cristata.* En gnagare, som ursprungligen hör hemma i Medelhavsländerna. I stället för rygg- och svanshår har den långa piggar.
36. MARSVINET — *Cavia cobaya.* Sydamerikansk; är släkt med piggsvinet och ett allmänt använt försöksdjur.

Hovdjur

37. SKOTSK PONNY — *Equus caballus.* En småväxt hästras från Skottland.
38. ÅSNAN — *Equus asinus.* Ett viktigt husdjur i Medelhavsländerna, ursprungligen hemma i Afrika.

Idisslare

39. RENEN — *Rangifer tarandus.* Höga nordens viktigaste husdjur. Oersättlig i vårt lands nordligaste delar. Lavätare. Båda könen äro behornade. Renarna fälla sina horn på olika tider från senhösten till sommarn. Högholmens körrenar "Musta" och "Jööke" äro kastrerade rentjurar från Över-Torneå.
40. ÄLGEN — *Alces alces.* Våra skogars stolthet. Blott tjuren har horn, kraftiga och breda. Förekommer spridd från söder till Petsamo. Fridlyst. Älgens huvudföda i naturen äro trädens unga skott och vissa gräs, framförallt kärrens gräs och ris, om vintern tallens bark och småtallarnas toppskott. I september och oktober kämpa älgtjurarna våldsamt

sinsemellan. Högholmens unga älgtjur "Tapio" är född våren 1933 och infångad i Kangasala socken.

41. KRONHJORTEN — *Cervus elaphus.* Ett mellan- och sydeuropeiskt hjortdjur, bokskogarnas prydnad; förekommer ännu i södra Skandinavien. Förekom och jagades under svenska tiden på Åland. Tjuren har runda horn.
42. DOVHJORTEN — *Dama dama.* Ett litet hjortdjur, som förekommer i många europeiska länder bl.a. Sverige. Dess ursprungliga hemtrakter torde vara Medelhavsländerna. Kalvar regelbundet på Högholmen.
43. RÅDJURET — *Capreolus capreolus.* Ett litet och smäckert hjortdjur, allmänt förekommande i Mellan- och Syd-Europas skogar, finnes även i Syd-Norge och Sverge och har upprepade gånger anträffats t.o.m. i Finland, synbarligen hit förirrat från länderna söderom Finska viken. Hanen äger små upprättstående tregreniga klykhorn. Baktil en vit "akterspegel" som hjälper flocken att följa sin ledare. Ett skyggt och försiktigt djur; ett viktigt villebråd. Högholmens rådjur hava genom byte erhållits från djurgården i Prag.
44. BISONOXEN — *Bison bonasus.* Ett stort djur, som förut förekom miljontals på Nord-Amerikas prärier. Numera finnas blott några tusental i Förenta Staternas och Kanadas nationalparker, i privat ägo och i djurparker. Högholmens bisonoxe "Ukko" är icke renrasig, utan uppblandad med en europeisk form, visenten, som ända till världskriget bodde i Bialovickaskogarna i Littauen. Av denna återstå ännu färre renrasiga exemplar än av den amerikanska, de finnas i zoologiska trädgårdar och parker samt i privat ägo.
45. INDISKA BUFFELN — *Bos bubalis.* Ett gleshårigt arbetsdjur i hela orienten från södra Asien till Medelhavsländerna. I vilt tillstånd förekommer buffeln i sumpiga skogar i Bortre Indien och närliggande arkipelag.
46. TAMFÅRET — *Ovis aries.* Oersättlig som ullproducent. På Högholmen finnas vita och gråskiftande får av inhemsk lantras.
47. MUFFLONFÅRET — *Ovis musimon.* Denna art anses utgöra stamformen för de nordeuropeiska fårarterna. Ett ståtligt bergsdjur. Förekommer i vilt tillstånd på Sardinien och Korsika. Naturaliserad i flere länder. Förökas regelbundet på Högholmen.

Högholmens körrenar.

Foto Kortcentral.

48. TAMGETEN — *Capra hircus.* Ett i Medelhavsländernas bergstrakter viktigt mjölkdjur. I Finland är dess betydelse underordnad. Båda könen äro behornade. Härstammar från den asiatiska bezoargeten.
49. KAMELEN — *Camelus bactrianus.* Förekommer i vilt tillstånd i inre Asien. Tämjd och i årtusenden använd som lastbärare i karavantrafiken mellan Kina och Turkestan. Tål långvarig törst samt sand- och snöstormar. Nöjer sig med hårt och torrt foder. Högholmens kamel är hemma från Västra Sibirien.

Insektätare

50. IGELKOTTEN — *Erinaceus europaeus.* Rygghåren förändrade till piggar. Rullar sig samman om den blir ansatt. Nattdjur. Livnär sig av smådjur. Vintern tillbringar igelkotten i dvala. Förekommer i södra Finland. På Högholmen finnas igelkottar i frihet, men de hålla sig gömda om dagen.

Pungdjur

51. KENGURUN — *Macropus rufus.* En representant för Australiens talrika kenguruarter. Växtätare. Rör sig hoppande. Honan har en hudpåse under magen, vari hon under åtta månader bär sin unge, som vid födelsen är fullständigt hjälplös.

FÅGLAR

Tättingar

I akvariebyggnadens ena voliär förevisas ett antal inhemska tättingar, såsom:

52. GULSPARVEN — *Emberiza citrinella,* allmän i hela Finland. Förekommer om sommarn
53. i glesa skogar, om vintern i flock med sparvar på gårdar och vägar. DOMHERREN —
Pyrrhula pyrrhula, en mycket känd tjocknäbbad fågel, som bygger sitt bo i mörka sko-
54. gar. Om hösten och vintern kommer den till bebodda trakter efter föda. VANLIGA
BOFINKEN — *Fringilla coelebs,* vårt lands måhända allmännaste sångfågel. Flyttar om
55. vintrarna till Mellan- och Sydeuropa. GRÖNFINK — *Chloris chloris,* allmän i parker
56. och vid skogsbryn i hela södra Finland. GRÖNSISKAN — *Acanthis spinus.* Liten sångfågel, förekommer i grandungar. De flesta av denna art äro i likhet med föregående art
57. flyttfåglar. GRÅSISKAN — *Linaria linaria.* Förekommer i Lappland och norra Finland. Stryker om vintrarna och höstarna i stora flockar omkring i södra och mellersta
58. Finland; äter björkarnas och alarnas frukter. STEGLITZEN — *Carduelis carduelis.*
Häckar i Södra-Finland, ses ofta balansera på torra tistel- och kardborrstånd, ätande dessas frön.
59. De icke inhemska finckfåglarna representeras av KANARIEFÅGELN — *Serinus canarius.* En känd burfågel, hemmahörande på Kanarieöarna. I naturen påminner den om grönsparven; människan har genom förädling frambragt olika gula och vita raser av
60. denna fågel. Bland de övriga tättingarna i buren märkes RÖDHAKEN — *Erithacus rubecula,* en insektätare och god sångare. Häckar i grandungar ända upp till trakten

61. av Uleåborg och är flyttfågel. STAREN — *Sturnus vulgaris.* En parkfågel, som häckar i holkar. Sommarens första förebud. Trevlig sångare, lär sig främmande ljud och läten. Stadd i successiv spridnig mot norr, påträffas längs kusten ända upp till Uleåborg. I
62. enskild bur finna vi ORANGETRUPIALEN — *Icterus jamaicensis.* Orangefärgad och svart fågel med lång näbb. En vacker representant för de sydamerikanska trupialfåg-
63. larna. God sångare, besläktad med stararna. KORPEN — *Corvus corax.* Asätare med obehagligt läte. Plundrar bon. Dödar mindre däggdjur och fåglar. Numera förekommer korpen i vårt land främst i dystra barrskogar. Kan bli mycket gammal. SIBIRISKA
64. NÖTKRÅKAN — *Nurifraga caryocatactes macrorhynchus.* En tämligen småväxt vitprickig kråkfågel. En tillfällig gäst i landet, häckar i Sibiren, därifrån den ofta företager vandringar mot väster (senast år 1933). Alltätare, transporterar och gömmar bl.a.
65. hasselnötter. NÖTSKRIKAN — *Carrulus glandarius.* En prydlig rödgrå råkfågel med antydan till tofs på huvudet och klarblå fläck på vingarna. Allmän i södra och mellersta Finlands skogar. Har ett fult läte, är allätare och känd boplundrare.

I uteburarna finnas:

Klätterfåglar

På Högholmen finnas inga andra klätterfåglar än papegojor, för det mesta granna och bullersamma fåglar hemmahörande i varmare luftstreck. De flyga illa, men klättra desto behändigare med tillhjälp av sina klätterfötter och sin kraftiga, böjda näbb i urskogarnas väldiga träd. Papegojorna livnära sig av hårda och mjuka frukter. En del arter kunna lära sig att härma människor. Andra sjunga väl. Av Högholmens papegojor må nämnas följande:

66. HALSBANDSPAPEGOJAN — *Palaeornis torquata* har en fin fjäderskrud och hör hemma i Indien. Vidare må nämnas de vita arterna, burkamraterna GULTOFSKA-
67. KADUN — *Cacatua galerita,* och den i Nya Guinea hemmahörande TRITONKA-
68. KADUN — *Cacatua triton,* vars ögontrakter äro nakna och blå; den ståtliga och
69. högljudda RÖDTOFSKAKADUN — *Cacatua moluccensis* från Moluckerna. Här
70. ses även några sydamerikanska AMAZONPAPEGOJOR, släktet *Chrysotis.* Den lilla
71. SÅNGPAPEGOJAN — *Melopsittacus undulatus,* av vilken flere exemplar finnas på Högholmen, har sin egen voliär i akvariebyggnaden. Denna sällskapsjuka fågel som begåvats med mild röst, är hemmanhörande i Australien.

Rovfåglar

Hökar och örnar

72. PILGRIMSFALKEN — *Falco peregrinus.* Mörk rygg. Långa vingar. Denna snabbflygande hökart är farlig för alla mindre fåglar och delvis även för fåglar, som äro större
73. än den själv. Fridlyst emedan den numera är sällsynt. LÄRKFALKEN — *Falco subbuteo* är pilgrimsfalkens avbild ehuru väsentligt mindre. Lärkfalken griper till och med
74. svalor i flykten. Den minsta av våra hökfåglar DVÄRGFALKEN — *Falco aesalon* lever även av småfågel. Förekommer mest i norra Finland. Till de ovan nämnda ädel-
75. falkarna ansluter sig även TORNFALKEN — *Falco tinnunculus.* Brun rygg. Under

jakten slår tornfalken ned från punkt i rymden över öppna fält och odlingar på sitt byte som mest utgöres av möss och sorkar. Den anses nyttig och är för den skull fridlyst.

76. Av samma orsak äro även BIVRÅKEN — *Pernis apivorus* och ORMVRÅKEN — *Buteo*
77. *buteo*, fridlysta, båda rätt vanliga i södra och mellersta Finland. Alla ovan uppräknade
78. arter äro flyttfåglar. I Finland övervintra vissa individer av vår största hökart, DUV-
HÖKEN — *Accipiter gentilis*, en verklig skräck för skogsfåglar och harar. Denna art är
79. alltför allmän i vårt land. Vidare övervintrar i Finland SPARVHÖKEN — *Accipiter nisus*. Påminner mycket om föregående, men mindre. Sparvhöken är en utomordentligt
80. snabb och djärv fiende till småfåglar. Representanter för örnarna äro: KUNGSÖRNEN — *Aquila chrysaëtus*, de otillgängliga klippornas härskare. Den starkaste av våra rovfåglar. Farlig för större fåglar, harar, får och renkalvar. Denna stolta fågel är relativt
81. sällsynt och därför fridlyst överallt utom i Uleåborgs län. SKRIKÖRNEN — *Aquila naevia* är en mindre örnart, som någon gång förrirrat sig till vårt land. Häckar i
82. mellersta och södra Europa. HAVSÖRNEN — *Haliaëtus albicilla*. Skiljes från kungsörnen genom sina nertill bara tarser. Kan bli större än kungsörnen. Livnär sig av fisk, sjöfågel och sälungar. I vårt land återstå blott få häckande par vid Bottniska vikens
83. kuster. Fridlyst flyttfågel. FISKGJUSEN — *Pandion haliaëtus*, vår minsta och allmännaste örnart. En kraftigt byggd fågel, som utmärker sig för sin förmåga att blixtsnabbt dyka ned ur rymden efter sitt byte.

Gamar

84. KONDOREN — *Sarcorhamphus gryphus*, den ståtligaste gamfågeln. Förekommer i An-
dernas bergstrakter i Syd-Amerika. Svävar högt som molnen på spaning efter as. Hanen
85. har pannkam. MUNKGAMEN — *Vultur monachus*. Påminner i vissa lägen om en i bön försjunken munk. Häckar i Medelhavsländerna och i mellersta Asien. Asätare, men livnär sig därjämte av levande djur.

Ugglor eller Nattrovfåglar

86. BERGUVEN — *Bubo bubo*, är en av de klippiga barrskogarnas invånare. Kråkornas dödsfiende. Förgör ekorrar, harar och skogsfåglar. Förut allmän i hela landet. Numera dock rätt sällsynt. Användes som "bete" vid kråkjakt. Ett bland Högholmens exemplar har redan över 30 år varit i människans vård. På sina örontofsar igenkännes även den
87. mindre HORNUGGLAN — *Asio otus*. Nära besläktad med denna är KÄRRUGGLAN
88. — *Asio flammeus*, vilken till övervägande del förekommer i norra Finland. De två sistmämnda arterna utrota små gnagare och äro därför fridlysta. Ståtlig är den så
89. gott som uteslutande i Lappland häckande FJÄLLUGGLAN — *Nyctea nyctea*. Livnär sig huvudsakligen av råttor och möss. Tillfällig vintergäst i södra Finland. Våra all-
90. männaste småugglor äro HÖKUGGLAN — *Surnia ulula* och den kraftigt byggda
91. PÄRLUGGLAN — *Aegolius Tengmalmi*, bägge livnära sig av möss. Den sistnämnda
92. ansätter dessutom småfåglar. Serien kompletteras av den ljusskygga KATTUGLAN — *Strix aluco*, södra Finlands måhända allmännaste uggleart, samt dess sällsyntare släkting
93. SLAGUGGLAN — *Strix uralensis*. I frihet levande ugglor besöka ofta under höstnätterna ugglor av samma art, som hållas i bur.

Hönsfåglar

94. ÄDELFASAN — *Phasianus colchicus.* Honan är anspråkslöst jordfärgad. Hanen däremot är praktfullt metallskimrande. Kroppen brun, huvudet prytt med grönt och rött.
95. En matnyttig fågel. Aklimatiserad flerstädes i Europa, även i södra Finland. GULD-
96. FASANEN — *Chrysolophus pictus.* Hemma i Indien. DIAMANTFASAN — *Thaumalea amherstiae.* Hanen såsom hos föregående art synnerligen praktfull. Kina. SILVER-
98. FASAN — *Gennaeus nycthemerus,* ävenledes hemma i Kina. PÅFÅGELN — *Pavo cristatus.* En ståtlig dekorationsfågel från Indien. En del exemplar leva på holmen i
99. frihet. KALKONEN — *Meleagris gallopavo.* Amerikansk tamfågel. Lever i vilt tillstånd på prärierna. Indianerna hade tämt kalkonen redan före europeerna upptäckt
100. Nya Världen. Uppfödes för stekens skull. Olika färgtyper: *vita kalkonen* och *bronskalkonen.* Rör sig fritt på holmen. PÄRLHÖNAN — *Numida meleagris.* Afrikansk
102. dekorationsfågel. Vandrar fritt omkring på holmen. TAMHÖNS — *Gallus domesticus.* Härstammar från den indiska bankivahönan. Flere olika former, ex. den lilla
103. dvärghönan och den japanska *silkeshönan.* RAPPHÖNAN — *Perdix perdix.* En skygg värnlös fågel, som uppehåller sig på odlad mark. Rapphönan har under senaste år-
104. hundraden kommit till vårt land från Ryssland. Ett utmärkt villebråd. TJÄDERN — *Tetrao urogallus.* Vårt lands ståtligaste vilda hönsfågel. Förekommer i barrskogar.
105. Spridd över hela landet ända upp till Lappland. Synnerligen matnyttig. ORREN — *Lyrurus tetrix.* Stjärten lyrformigt kluven. Mindre än föregående. Förekommer i bland-
106. skogar från södra Finland till Lappland. DALRIPAN — *Lagopus lagopus.* Brun spräcklig om sommaren, vit om vintern. Vistas vid kärrkanter och på fjällslutningar. Förekommer från södra Finland till Ishavets kuster.

Vadare

107. TRANAN — *Grus grus.* Askgrå. Den största av våra vadare. Undviker bosättningar. Häckar i kärr, huvudsakligen i norra Finland. En allätande, klok och lätt tämjd fågel.
108. Flere exemplar gå fria på Högholmen. MORKULLAN — *Scolopax rusticola.* Jordfärgad. Vistas i fuktiga buskskogar. Södra och mellersta Finland. Matnyttig.

Hägerfåglar

109. GRÅHÄGERN — *Ardea cinerea.* Påminner till sin färg om tranan. Vistas vid stränder. Äter fiskar, grodor och andra smärre djur. Häckar i träd. Sällsynt i Finland, men har stundom häckat i vårt land. Förekommer i mellersta och södra Europa samt i Asien.
110. Finnes i måsdammen. VITA STORKEN — *Ciconia ciconia.* En sällsynt gäst i Finland. Förekommer på bebodda orter i mellersta och södra Europa. Häckar vanligen på tak. Påminner till sina levnadsvanor om föregående art. — Rör sig fritt på Högholmen.
111. FLAMINGON — *Phoenicopterus roseus.* Vackert rosenskimrande med onaturligt långa ben och hals. Förirrat sig en gång till Finland. Häckar i Medelhavsländerna och i Central-Afrika. — Finnes i sjöfågelsinhägnaden.

Andfåglar

112. SÅNGSVANEN — *Cygnus cygnus.* Vår största andfågel. Häckar vid stränderna av
ödemarkssjöar och åar i Lappland, norra och östra Finland. Argsint (aktsamhet!).
113. Fridlyst. KNÖLSVAN — *Cygnus olor.* Näbben röd med svart pannknöl. Allmän dekorationsfågel. Häckar vid Svarta havet och Kaspiska havet samt i mellersta Sibirien.
114. SÄDGÅS — *Anser segetum.* Näbb svart med gulrött tvärband. Benen rödgula. Häckar i
115. stort sett på samma platser som sångsvanen. — Finnes i måsdammen. GRÅGÅSEN — *Anser anser.* Näbb enfärgad, ljusröd eller brungul. Benen blekt köttfärgade, ryggen baktill askgrå. Häckar i Finska vikens och Bottniska vikens yttre skärgård. — Finnes
116. i måsdammen. TAMGÅSEN — *Anser domesticus.* Härstammar från föregående. I Mellaneuropa och i östra Europa en synnerligen vanlig tamfågel. Flere raser.
117. — Finnes i sjöfågelinhägnaden. BLÄSGÅSEN — *Anser albifrons* igenkännes på
118. sin vita pannfläck. Häckar vid Ishavets stränder. — I måsdammen. SPETSBERGSGÅSEN — *Anser brachyrhynchus.* Rött tvärband på näbben. Går längre upp mot norr
119. än föregående. Häckar på Spetsbergen och andra öar i Ishavet. — Måsdammen. VITKINDAD GÅS — *Branta leucopsis.* Panna och strupe gulvita, huvudet i övrigt svart.
120. Förekommer på samma område som föregående. — Måsdammen. GRÄSANDEN — *Anas platyrhyncha.* Vår allmännaste andart. Favoriserar vatten med riklig vegetation.
121. Övervintrar delvis i Finland. Matnyttig. ANKA. — *Anas platyrhyncha domestica.* Tamfågel. Härstammar från gräsanden. Flere former finnas. — Finnes i inhägnaden för
122. skogsfåglar. MYSKANDEN — *Anas moschata.* Tämjd sydamerikansk vildand. Spräcklig.
123. Hanens näbb har en knöl. — Inhägnaden för sjöfåglar. BRUNAND — *Nyroca ferina.* Dykand med brunt huvud. Rör sig med svårighet på land. Häckar i kusttrakter. — Skogsfågelburen.

Arfotingar

124. STORSKARF — *Phalacrocorax carbo.* Svart fågel med styv stjärt. Glupsk fiskätare. Häckar på fågelbergen vid Ishavets kuster, en annan ras i Mellan-Europa. — Måsdam-
125. men. PELIKANEN — *Pelecanus onocrotalus.* Äter fiskar och grodor. Känd för att jaga i flock. Magasinerar föda i sin rymliga svalgsäck. Sydost-Europa. — Inhägnaden för sjöfågel.

Måsfåglar

126. GRÅTRUT — *Larus argentatus.* Ryggen grå. Häckar vid våra havskuster. Asätare,
127. plundrar sjöfåglarnas bon och tar deras ungar. SILLMÅS — *Larus fuscus.* Fiskätare; ryggen svart. Förekommer även vid insjöar.

KRÄLDJUR

128. HUGGORMEN — *Vipera berus.* Svart zigzagband på ryggen. Giftig. Livnär sig
129. huvudsakligen av små gnagare. Utbredd ända till södra Lappland. Vanliga SNOKEN — *Tropidonotus natrix.* Två gula fläckar, en på vardera sidan om nacken. Icke giftig.

130. Äter grodor och fisk. Vistas ofta i vatten. Södra och mellersta Finland. KUNGS-
ORMEN — *Boa constrictor*. Blir 3 till 3½ meter lång. Icke giftig. Dödar sitt byte,
131. fåglar och små däggdjur, genom att krossa dem. Syd-Amerika. KÄRRSKÖLDPADDAN
— *Emys orbicularis*. Liten och tillplattad. Simhud mellan tårnar. Förekommer i mindre
132. vatten i mellersta och södra Europa. Livnär sig av grodyngel, fisk m.m. GREKISKA
SKÖLDPADDAN — *Testudo graeca*. Landsköldpadda med starkt välvd ryggsköld.
Klumpfötter. Livnär sig av växter. Förekommer i södra Europa.

FISKAR

133. GULDFISKEN — *Carassius auratus*, färgvarietet. Nära släkt med rudan. Hålles i akvarier och dammar. Hemland Ost-Asien, där den länge odlats av japaner och kineser. I akvariebyggnaden.
134. GULDIDEN — *Leuciscus idus auratus*, utgör en färgform av vanlig id. Högholmens exemplar härstamma från dammarna i Aulanko nationalpark.

INSEKTER

135. BIET — *Apis mellifica*. Ursprungligen hemma från Medelhavsländerna; varit människans "husdjur" sedan äldsta tider. Uppvisar en mängd raser. Bisamhället på Högholmen bor i sin lådkupa på gräsplanen framför trädgårdsmästarbostaden.

Sandstranden
på Högholmen

erbjuder ett utmärkt tillfälle för simning och solbad. 4000 m³ ren och mjuk havssand. Färden kort, bekväm och billig.

Avklädningsrum och förvaring av kläder.

Restaurant Högholmen

Rekommenderas!

Verktyg av alla slag
Trädgårdsredskap
Stängselnät och- tråd
Sportartiklar
Husgeråd
erhållas hos

Ab. Julius Tallberg Oy.
Helsingfors.

Mjölk och Bröd

Erhålles alltid bäst från oss

Mjölken är ren, god och hälsosam, från närbelägna egendomar, varför den alltid är hållbar. Bröd och konditorivaror från eget bageri — över 100 egna butiker i olika delar av staden.

Matserveringar erhålla rabatt.

Helsingfors Mejeriaffär Ab.
Alexandersgatan 7 - Telefon 33 366

OJALAN SÄHKÖLIIKE
OSAKEYHTIÖ AKTIEBOLAG

NYLANDSGATAN 33

INSTALLATIONS-AVD. - Telefon 27 755, 24 970
Utför alla slags elektr. installationsarbeten

VERKSTADEN - Telefon 31 297 - Utför byggnadssmiden - Reparerar elektr. maskiner och -apparater

Entreprenör av I klass

VALLILAN PUUTAVARA OY.

Kontor och Brädgård: Industrig. 3, Vallgård. Tel. 72 730 & 71 249

HYVLERI OCH BRÄDGÅRD:
Sörnäs Strandväg 19. Tel. 71 132

Ständigt i lager:

Ångtorkade golvplankor samt hyvlade, sågade och bilade trävaror, björkplankor och -bräder, lagerdörrar, björkfaner

J. A. SALMINEN

HOPLAX

TELEFON 48075

Köper slakthästar året om till dagens pris

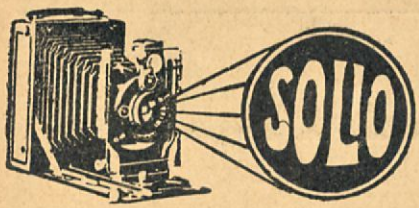

Fotografiskamagasinet Solio
ALLT FOTOGRAFISKT!
Alexandersg. 17 Skillnadsg. 7
Tavastvägen 1 Runebergsg. 31

Fisk- och fågelfoder
Hundbröd
och övriga slag av foder

Moderna
Trädgårdsredskap
m.m.

erhålles i

R. W. Björklunds
FRÖHANDEL
Helsingfors, Centralsg. 5. Tel. 30 727

Oy. GUTENBERG Ab.

BOKTRYCKERI — BOKBINDERI
Helsingfors - Tavastvägen 29 - Tel. 72 069 & 72 311

Utför alla till boktryckeri-branschen hörande arbeten, såsom: Böcker, Tidskrifter, Affärstryck mm. snabbt och billigt

INFORDRA OFFERT
PÅ ANMODAN BESÖKER VÅR REPRESENTANT
EDER BEREDVILLIGT

Tidtabell för Högholmsbåtarna.

Avgång från Norra Hamnen *vardagar* kl. 10 och 11 samt fr. o.m. kl. 12 varje hel- och halvtimme. — Retur 10 minuter senare.

Söndagar avgå båtarna fr. o. m. kl. 10 varje hel- och halvtimme.

Sista båten går från staden såväl vardagar som helgdagar 1/5—30/6 kl. 22.50; 1/7—31/7 kl. 23.50; 1/8—31/8 kl. 22.50; 1/9—30/9 kl. 21.50. — Avfärd från Högholmen 10 minuter senare.

Om söndagar insättas extra turer efter behov.

BILJETTPRISERNA:

Helbiljett tur och retur	*Fmk*	*4:—*
tur eller retur	„	*2:—*
Halvbiljett (för barn)		
tur och retur	„	*2:—*
tur eller retur	„	*1:—*

Helsingfors 1934, Ab. Gutenberg

HELSINGIN YLIOPISTON KIRJASTO

Fmk 2:—

262